

népdalkincs tehát, melyből Bartók, Kodály, Lajtha gyűjtött, a rádió hatása alatt igen rövid idő alatt teljesen kipusztul. A rádió maga nem tehet e pusztításáról, hiszen a fejlődésnek ez a természetes útja, mely minden népnél, minden országban bekövetkezik. De célszerűen beállított műsorzámaival sokat jótétehet a pusztításból, ha a már eddig gyűjteményekbe került eredeti magyar népzeneből és népköltési daltermékekből minél többet divatba hoz megint. Akár maga vetethetné fel hozzáértő embereivel a művelődési központoktól távol eső vidékeken még mindig élő ősi népdalokat lemezekre; akár felhozathatna a mikrofon elé valódi népdalénekeseket. Egy nagy folklorgyűjtéssel örökké ragyogó hírnevet szerezhetne magának a magyar néplélekutatás, a magyar nemzeti művelődés feltárásának területén.

A könnyű és komoly zene háborúja.

Mióta nagyobb embertömegeké a műsorszóró rádió, a könnyű és komoly muzsika harca foglalkoztatja körülötte a legtöbb hallgatót. A hivatásos muzsikusok, akik a műsorok összeállításánál szóhoz jutnak, lelkük dédelgetett kincseit, a nehéz és komoly zene alkotásait óhajtják megszerettetni mindenkivel. Azoknak az igazságát sem lehet azonban vitatni, akik pusztán csak szórakozni szeretnének a saját elgondolásuk szerint. Mindkét álláspont jogos és mind a kettő az emberi lélek ősi alapigazságából fakad. Az őszre elkészülő 123 kilowattos nagydóval meg lesz a magyar kettős műsor, mellyel megoldódik a zeneélvezés két alapkívánsága. Az elmélyedő, komoly műsorszám mellett, azzal egyidejűleg, mindig lesz egy könnyebb, szórakoztatóbb is.

Tudomásunk van arról, hogy a rádió állandóan hangszereltet zeneműveket. A régebbi és ismeretlenebb alkotások előadása az állandóan műsoron levők, ma divatos vagy szokásos művek megúnása miatt valóban szűkséges. Itt azonban az egyes zenekarvezetőknek is szakítaniuk kell az eddig megszokott kényelemmel. Sok könyvtárbújás, rengeteg gondos utánnézés áshatja ki a feledésbe ment, sőt ki sem adott értékeket. A nagyarányú tömegfogyasztás, kivált a kettős műsor idején, feltétlenül meghozza az ilyen művek divatját. Amit a szindarabok kényelmes és csak nagyjában megcsinált előadására mondtunk, a zenekarok munkájára is áll; fokozottabb igényességet kell velük szemben mutatniuk a rádió vezetőinek. A pongyola hangversenyek szaporodnak.

A rádió nagy átalakulás előtt áll.

Az idei év az első fejlődési iram után a nagy átalakulások ideje a magyar rádiózásban. Az átszervezések nem egyedül az igazgatásban, hanem a művészeti végrehajtásban is szükségesek. Az eddig kialakult rádióesztétikai elveknek érvényesülniök kell. Szeptemberi beszámolóinkban már a nyári tapasztalatok alapján tájékoztatjuk majd olvasóinkat a megvalósított és meg nem valósított mikrofonesztétikai követelményekről. A nyár a kísérletezések alkalmas ideje, melyet a rádió nem mulaszthat el, ha az új rádióévadra teljes művészi felkészültséggel akar kiállani. A technikai felkészültség ma már nem elég, a minden csodának kijáró jelképes három nap elmúlt a rádiónál. A lelkeket kell megtartani és újra meghódítani.

És ez a bátor, teremtő, lelkes mikrofonművészetnek sikerülhet egyedül.